

รายงานวิจัยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

วัชรพงษ์ หวันสมาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนบ้านห้วยลึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง	รายงานวิจัยในชั้นเรียนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ผู้วิจัย	นายวัชรพงษ์ หวันสมาน
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบ One Group Pretest- posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 6 เล่ม 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ดำเนินการทดลองโดยให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงให้เรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เมื่อเรียนจบแล้วให้นักเรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วจึงนำผลไปวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สารบัญ

บทที่

หน้า

บทคัดย่อ	ก
1. บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
เนื้อหา	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	6
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	7
จิตวิทยาการสอนภาษาอังกฤษ	13
ความหมายของการอ่าน	15
จุดมุ่งหมายในการอ่าน	16
ประเภทของการอ่าน	17
การสอนอ่านออกเสียง	18
การวัดและประเมินผลด้านการอ่าน	19
ความสำคัญของการเขียน	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก	22
แนวคิด/ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกทักษะ	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
งานวิจัยในประเทศ	30
งานวิจัยต่างประเทศ	33
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	39
ขอบเขตของการวิจัย	39
สรุปผลการวิจัย	39
อภิปรายผลการวิจัย	40
ข้อเสนอแนะ	40
บรรณานุกรม	41
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ	45
ภาคผนวก ข เครื่องมือในการวิจัย	47
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทอย่างยิ่งและเป็นตัวจักรสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร โลกปัจจุบันถือว่าเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลของโลก หลายประเทศในโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ ภาษาอังกฤษมีบทบาทมากในการสื่อสารระหว่างประเทศในเรื่องต่างๆ เช่น การติดต่อทางธุรกิจ การค้าขาย การคมนาคม การเมืองการปกครอง และเศรษฐกิจ ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ และใช้ประกอบอาชีพ ปัจจุบันประเทศไทยได้พัฒนาด้านภาษาอังกฤษ โดยมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ที่จะช่วยให้คนไทยสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวหรืออาศัยอยู่ในประเทศไทยได้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างมาก นักเรียนสามารถที่จะนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ เป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญและมีความหมายในการเรียนทุกระดับ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็น และสำคัญอย่างยิ่ง

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เป็นการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นไปตามเจตนารมณ์มาตรา 80 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2555 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 12 และมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีมติเห็นชอบให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ , 2551)

ผู้รายงานในฐานะครูผู้สอนรับผิดชอบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลในด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน โดยการสำรวจและศึกษาปัญหาหรือข้อบกพร่องในการจัดกระบวนการเรียนการสอนทั้งด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านทักษะด้วยวิธีการที่

หลากหลาย เช่น ใช้แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกตพฤติกรรม แบบตรวจผลงานนักเรียนด้านการเขียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนบ้านห้วยลึก ต่ำกว่าเป้าหมาย เนื่องจากนักเรียนขาดทักษะด้านการอ่านและการเขียน การฝึกคิดอย่างเป็นระบบ และผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคปัจจุบัน ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นการเพิ่มทักษะนักเรียนได้ฝึกการอ่านและการเขียนบ่อยๆ จะทำให้นักเรียนอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้อง ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด ซึ่งการเขียนเป็นการเปลี่ยนภาษาพูดเป็นสัญลักษณ์ คือตัวอักษร จะต้องเลือกความคิด คำ และประโยคมาจัดเรียงเป็นข้อความที่ต่อเนื่องและสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ วิธีสอนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนเริ่มและอ่านเขียนจากง่ายไปหายาก จากประสบการณ์การสอนทำให้รู้ปัญหาของนักเรียน คือนักเรียนอ่านไม่คล่อง เขียนไม่ถูก ทำให้ไม่สนใจเรียน เบื่อหน่าย ไม่รักวิชาที่เรียน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะการอ่านและการเขียนโดยการศึกษารูปแบบของแบบฝึกเสริมทักษะ เพราะคิดว่าแบบฝึกเสริมทักษะจะช่วยแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ต่ำได้ Dr. Bryce Van Syoc ได้กล่าวว่าวิธีที่ดีที่สุดในการสอนความหมายในด้านแบบสร้าง คือให้นักเรียนใช้มากๆในการฝึก การฝึกเหล่านี้อาจจะหนักไปทางไวยากรณ์หรือศัพท์ก็ได้ การฝึกนี้อาจจะอยู่ในข้อความที่ให้อ่านและในการเขียนด้วย เมื่อให้นักเรียนเรียนคำและฝึกใช้คำนั้นๆ ในแบบฝึกหัดแล้ว จำเป็นจะต้องให้นักเรียนได้ใช้คำนั้นอีกครั้งแล้วครั้งเล่าในบทต่อไปเพื่อจะได้ไม่ลืม นักเรียนจะต้องมีโอกาสใช้คำ Function words ซ้ำแล้วซ้ำเล่าในบริบทใหม่ๆ ถ้าทำได้ และเช่นเดียวกับเวลาสอนคำ Content words จะต้องสอนการออกเสียงและความหมายของคำ Functions words (ถ้ามี) เสียก่อน จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับช่วงชั้นที่ 2 พบว่า สื่ออุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพราะสื่อ อุปกรณ์เป็นตัวกระตุ้น ใ้ใจในการเรียนรู้ ช่วยประหยัดเวลาและแรงงานครูผู้สอน การที่นักเรียนได้เห็นหรือสัมผัสจะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจขึ้นในปัจจุบันมุ่งเน้นการสอนสนทนาสื่อสารมากกว่าด้านไวยากรณ์ เป็นเหตุให้ผู้เรียนขาดทักษะด้านการเขียน คำศัพท์ ประโยค และ ด้านไวยากรณ์ ผู้เรียนไม่สามารถเขียนคำศัพท์และเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาได้ จากประสบการณ์ที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัย ได้เห็นว่าผู้เรียนในทุกระดับช่วงชั้นมีปัญหาด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์ ประโยค และด้านไวยากรณ์ ทั้งสิ้นจนเป็นเหตุทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ แบบฝึกชุดนี้อาจเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะถ้าผู้เรียนมีความแม่นยำในด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์แล้วก็จะสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ระดับต่อไปได้และเกิดพัฒนาการในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้รายงานได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านการเขียน กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จึงได้พัฒนาตนเอง โดยการเข้ารับการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ศึกษาเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ เอกสารตำราต่างๆ สืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาพัฒนาในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ ประโยค และด้านไวยากรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะด้านการเขียน กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 เพื่อเป็น เครื่องมือในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนบ้านห้วยลึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ให้มีคุณภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 มีทั้งหมด 6 เล่ม ดังนี้

1. Vocabulary about Family
2. Vocabulary about Animals
3. Vocabulary about Fruits
4. Vocabulary about Food
5. Vocabulary about Occupations
6. Vocabulary about Sports

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอคลองท่อม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ จำนวน 24 คน

3. ตัวแปรที่วิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ มีทักษะในการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษดีขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

2. **แบบฝึกทักษะ** หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ฝึกทักษะกับผู้เรียน เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

1. Vocabulary about Family
2. Vocabulary about Animals
3. Vocabulary about Fruits
4. Vocabulary about Food
5. Vocabulary about Occupations
6. Vocabulary about Sports

3. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านห้วยลึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

4. **ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ** หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านศัพท์ภาษาอังกฤษโดยผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 คือ

80 ตัวแรก หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการนำแบบทดสอบระหว่างเรียนของนักเรียนได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียน
ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 80

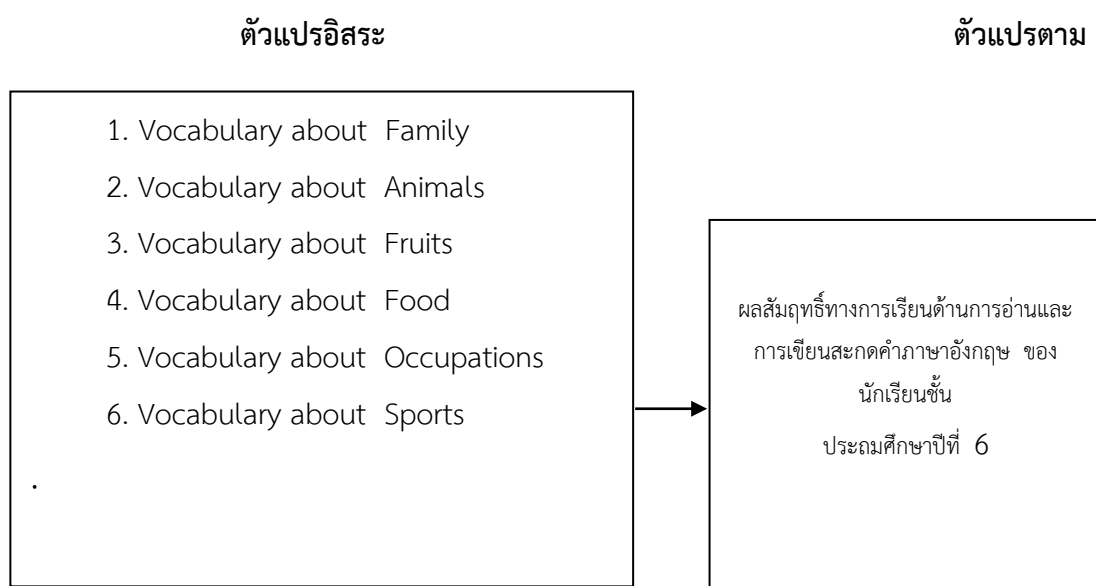
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ภาษาอังกฤษ
หลังจากที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2
โรงเรียนบ้านห้วยลึก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6/2 เพื่อให้ครูผู้สอนใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านและการเขียนสะกดคำ
ภาษาอังกฤษ
2. นำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการสอนอ่านออกเสียงและการ
เขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ตามแผนภูมิแสดงกรอบ
แนวคิดในการวิจัยดังนี้

แผนภูมิแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยลำดับเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
  - 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.2 จิตวิทยาการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
  - 2.1 ความหมายของการอ่าน
  - 2.2 จุดมุ่งหมายในการอ่าน
  - 2.3 ประเภทของการอ่าน
  - 2.4 การสอนอ่านออกเสียง
  - 2.5 การวัดและประเมินผลด้านการอ่าน
  - 2.6 ความหมายของการเขียน
  - 2.7 ความสำคัญของการเขียน
  - 2.8 องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการเขียน
  - 2.9 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการเขียน
3. เอกสารเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็ม ตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ	ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	การอ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ	1. การใช้พจนานุกรมเพื่อการออกเสียงหนักเบาของคำศัพท์ 2. การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ 3. การออกเสียงเน้นหนักเบา ในคำและกลุ่มคำ 4. การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค 5. การออกเสียงเชื่อมโยง (Linking Sound) ในข้อความ 6. การออกเสียงบทกลอนสั้น ๆ
3. เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน	คำศัพท์ ประโยคหรือข้อความสั้น ๆ	เลือก/ระบุวาดภาพ หรือสัญลักษณ์ เครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่อ่าน

4. บอกรูใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	ทักษะการอ่าน การฟัง เพื่อจับใจความสำคัญและตอบคำถาม	1. สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและอ่าน 2. ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและอ่าน
---	--	---

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	การพูดและเขียนสนทนาโต้ตอบระหว่างบุคคล	พูด/เขียนสนทนาโต้ตอบสื่อสารระหว่างบุคคลได้
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำ	คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำ	ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 2-3 ขั้นตอน เช่น Open the book and read. etc.
3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ สำนวนภาษาเพื่อพูด/เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ	พูด/เขียนเพื่อแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวนภาษา เพื่อพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an..... etc.
5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	คำศัพท์ สำนวนภาษา เพื่อพูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ ทำให้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้	พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ เช่น I'm.../ He/She/ It is...You / We / They are..... He / She likes.....because.....

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อม	คำศัพท์ สำนวน ภาษาเพื่อพูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและ	1. พูดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว โดยใช้

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
ใกล้ตัว	สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	ประโยชน์ และข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน เพื่อน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังหรืออ่าน	คำศัพท์ หลักการเขียนแผนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางเพื่อแสดงข้อมูลต่าง ๆ	เขียนแสดงข้อมูลเกี่ยวกับภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตาราง ตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	คำศัพท์ การแต่งประโยค เพื่อพูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	พูดและเขียนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว โดยใช้ข้อความและประโยคที่ถูกต้องเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้

อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาทำทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาทำทางตามวัฒนธรรมเจ้าของภาษา	ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาทำทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพื่อใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	1. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาตามความสนใจ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย	เปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่าง ระหว่างเทศกาล งานฉลอง ประเพณีและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด / การเขียน	1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ใกล้ตัว	รวบรวม นำเสนอข้อมูลคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ใกล้ตัว ด้วยการพูด/ การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	คำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียนด้วยการ ฟัง พูด อ่านและเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ	คำศัพท์ สำนวนที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูล และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ	ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและ รวบรวมข้อมูล

จากการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สาระภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นต้องจัดให้สอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา โดยเน้นการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสาร ใช้ภาษาต่างๆ ในสถานการณ์ต่างๆ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ เรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นได้ และต้องรู้วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.2 จิตวิทยาการสอนภาษาอังกฤษ

เส็งี่ยม ไตรรัตน์ (2543) ได้แบ่งจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ออกเป็นดังนี้

1. การเรียนรู้ภาษาเป็นขบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความคุ้นเคยกับทักษะต่างๆ การที่ทักษะจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบย่อยของแต่ละทักษะ เมื่อนักเรียนมีความสามารถ แต่ละ ทักษะต่างๆ เป็นอย่างดี ก็หมายถึงความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีด้วย
2. แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมแรง และเป็นการสร้างความเข้าใจใน การเรียนภาษาการให้คำชมเชย รางวัล การจัดสภาพห้องเรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศทางการเรียนจะช่วยให้ นักเรียนพัฒนาการใช้ภาษาอย่างดี
3. การจัดกิจกรรมในห้องเรียน มุ่งให้นักเรียนเกิดความรู้สึกถึงความสำเร็จ ความมั่นใจและความปลอดภัยในการเรียน
4. การฝึกภาษาควรจะใช้ให้เหมือนสภาพความจริงในชีวิตประจำวัน เพื่อ นักเรียนจะได้สังเกตเห็นประโยชน์ของการเรียน
5. การทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ นักเรียนจดจำได้นาน
6. การบทรน การฝึกหัด ควรคำนึงถึงเวลา และช่วงความสนใจของการเรียนด้วย
7. การเริ่มต้นเนื้อหาใหม่ ควรจะสัมพันธ์และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและ ประสบการณ์ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เก่าได้ดี

ทิพวัลย์ มาแสง (2532) ได้เสนอแนะวิธีสอนตามหลักจิตวิทยา ไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นได้เมื่อสิ่งที่เรียนสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ความต้องการและประสบการณ์
2. การสอนเนื้อหาใหม่ นั้น ควรสอนตั้งแต่ง่ายไปหายากตามลำดับ
3. การฝึกและการทำซ้ำๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการจำ ความแม่นยำ และคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
4. ในขณะที่การสอน ควรแสดงการยอมรับ ข้อถูกต้องและข้อผิดพลาดของผู้เรียน โดยครูจะต้องบอกให้ทราบทันที อาจจะช่วยอาการ ทำทางหรือคำพูดว่าคำถามนั้นถูกต้องหรือไม่
5. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เร็วขึ้น ถ้าสิ่งที่เรียนมีความหมายในด้านวัฒนธรรมหรือสภาพสังคม การสร้างบทเรียนที่มีแบบฝึกที่มีประโยชน์ มีความหาย และนักเรียนสามารถนำไปใช้นักเรียนจะเรียนได้เร็วและจำได้เร็วขึ้น
6. ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงระดับของทักษะทางภาษาว่าสิ่งใดเกิดขึ้นก่อนและหลัง (ฟัง พูด อ่าน เขียน)
7. ความสามารถในการเรียนภาษา จะแสดงให้เห็นทราบว่า นักเรียนควรที่จะเรียนภาษาในขั้นสูงต่อไปหรือไม่
8. ควรสอนจากสิ่งที่ไม่ซับซ้อน จากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้
9. ครูทราบถึงความสามารถ และความแตกต่างของบุคคล แต่ละบุคคลมีวิธีการเรียนที่ไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน
10. การใช้อุปกรณ์ช่วยในการสอน จะทำให้บทเรียนมีความหมาย และนักเรียนจำบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป จิตวิทยาการสอนภาษาอังกฤษ คือ ขบวนการที่ซับซ้อนที่ผู้สอนต้องอาศัยความคุ้นเคยกับทักษะต่างๆ เช่น แรงจูงใจ การเสริมแรง การให้คำชมเชย รางวัล การจัดสภาพห้องเรียน สร้างบรรยากาศ ความมั่นใจ ความปลอดภัย นักเรียนมีการทบทวน การฝึกหัด นักเรียนมีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เก่า เรียนจากสิ่งที่ง่ายไปหายาก เรียนจากสิ่งที่ไม่ซับซ้อนไปหาสิ่งที่ซับซ้อน จากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้ การฝึกและการทำซ้ำๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการจำ ความแม่นยำ และคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การสอนควรแสดงการยอมรับ ข้อถูกต้องและข้อผิดพลาดของนักเรียนทันที อาจจะช่วยอาการ ทำทาง หรือคำพูดว่าคำถามนั้นถูกต้องหรือไม่ ครูสร้างบทเรียนที่มีแบบฝึกที่มีประโยชน์ มีความหมาย และนักเรียนสามารถนำไปใช้ เรียนได้เร็วและจำได้เร็วขึ้น ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงระดับของทักษะทางภาษาว่าสิ่งใด เกิดขึ้นก่อนและหลัง เข้าใจความสามารถ และความแตกต่างของบุคคล ครูมีการใช้อุปกรณ์ช่วยสอนและอธิบายให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ดียิ่งขึ้น รู้จักการสร้างสถานการณ์ในการสอน และทำให้บทเรียนมีความหมาย และนักเรียนจำบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น

2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านจะทำให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจแนวคิด อารมณ์ และจินตนาการได้ นอกจากนั้น การอ่านยังมีบทบาทสูงสุดในการเล่าเรียนด้วยเหตุนี้ นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ หลายท่านให้ความเห็นเกี่ยวกับความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

บันลือ พลฤกษ์วัน (2545) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่าน คือ การผสมเสียงของตัวอักษรหรือสะกดตัวผสมคำ ซึ่งระยะหนึ่งเรียกว่า “อ่านออก” เพื่อมุ่งให้อ่านหนังสือได้ถูกต้อง แรกฉาน ขยายประสบการณ์ในการอ่านคำโดยตรง
2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำ เป็นประโยค ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้ฟังฟังแล้วรู้เรื่อง เรียกว่า “อ่านได้”
3. การอ่าน เป็นการใช้เทคนิคการจำรูปคำ (word's figuration) เข้าใจรูปประโยค แล้วสรุปเรื่องราว เข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนสื่อความคิมายังผู้อ่าน คือ อ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ เรียกว่า “อ่านเป็น”

4. การอ่าน เป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน นับตั้งแต่การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้เป็นประโยชน์ เป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้ดี

สุปราณี ดาราฉาย และคณะ (2535), หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (อ้างถึงในนภดล จันทร์เพ็ญ. 2534, หน้า 73), โกชัย สาริกบุตร (2519, หน้า 17) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้เหมือนกันว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้นหัวใจของการอ่านอยู่ที่ความเข้าใจความหมายของคำ

ประเทิน มหาจันทร์ (2534) และ สุขุม เฉลยศัพท์ (2531, หน้า 27) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการค้นหาเพื่อแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่นๆ ที่ใช้แทนความคิดเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน นอกจากนี้แล้วการอ่านยังเป็นการรวบรวม การตีความหมาย และการประเมินความคิดเหล่านั้น

เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้อ่าน การอ่านถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในด้านศิลปะเกี่ยวกับภาษาศาสตร์

จากที่กล่าวมาทั้งหมดพอสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการในการแปลความหมายจากภาพ จากสัญลักษณ์ต่างๆ จากตัวอักษร หรือเรื่องราวออกมาเป็นความคิด โดยอาศัยการรวบรวมและ

ตีความหมายจากการอ่าน เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเป็นสำคัญ และการอ่านจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นสำคัญ

2.2 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

นักภาษาศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็นข้อๆ ไว้ดังนี้

พันธูทิพา หลายเลิศบุญ (2535) สมพร มั่นตะสูตร (2534) และชูลี อินมั้น (2533) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า **จุดมุ่งหมายของการอ่านคือ**

1. อ่านเพื่อรอบรู้

การอ่านเพื่อรอบรู้มีวัตถุประสงค์ย่อยๆ 6 ประเด็น คือเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่านเพื่อตอบปัญหาที่ข้องใจอยู่ การอ่านเพื่อค้นหาความรู้ต่างๆ ทั้งโดยย่อและอย่างละเอียด การอ่านเพื่อรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาทำรายงาน ทำการวิจัย เผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ ผู้สนใจทั่วไปอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมเป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านเป็นปัญหาหรือต้องการให้ความรู้ของตนเองออกเเผยหรือต้องการเพื่อประกอบอาชีพ การอ่านจึงเน้นถึงความรู้ในวิชาการแขนงต่างๆ

2. อ่านเพื่อความคิด

การอ่านเพื่อให้เกิดความคิด เป็นการอ่านที่แสดงทัศนะที่ได้จากการอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ ซึ่งได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทวิจัยต่างๆ การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดสำคัญการจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียนพร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

3. อ่านเพื่อความบันเทิง

เป็นการอ่านหนังสือเพื่อการพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์และเป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละคร ทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรม หรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความเริงรมย์เป็นสำคัญ

4. อ่านเพื่อหาความคิดแปลกใหม่

เป็นกระบวนการให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่าน เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัย และการเสนอความคิดใหม่ในหนังสือต่างๆ ซึ่งอาจหาได้ทั้งจากหนังสือสารคดีและบันเทิงคดี

5. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ความคิดและ

ทัศนคติได้ดียิ่งขึ้น ผู้รักการอ่านจึงเป็นคนทันสมัย น่าคบ สามารถที่จะเข้าร่วมสนทนากับทุกคนชั้น เพราะรับรู้ข่าวสารและพร้อมที่จะแลกเปลี่ยนความรู้ข่าวสารกับผู้อื่นได้ เนื่องจากการอ่านมากย่อมทำให้รู้มาก ทำให้บุคคลเป็นที่ยอมรับของสังคม เนื้อหาข่าวสารบางประการในหนังสือจะทำให้ผู้อ่านนำมาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงช่วยพัฒนาบุคลิกภาพได้เป็นอย่างดี

6. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ

เป็นการอ่านที่ใช้ในการช่วยขจัดเสียดแทงความต้องการของคนเราที่ยังขาดอยู่ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม การอ่านจึงมีส่วนช่วยขจัดเสียดแทงความต้องการ โดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตนเองเพื่อขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ หรือเพื่อสร้างภาพอารมณ์ที่ต้องการ เช่น เมื่อเกิดความรู้สึกเหนื่อย กลุ้มใจ ผู้อ่านมักจะไปฟุ้งหนังสือเบาๆ เรื่องที่เคยรู้จัก หรือเคยอ่านสนุกสรวนมาอ่าน แต่บางครั้งก็อยากจะอ่านเรื่องใหม่ๆ แนวทางใหม่ๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับวิถีการดำรงชีวิต

Harris and Sipay (1979) แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น 3 ประการ คือ

1. เพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. เพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านมีมากมาย เช่น อ่านเพื่อความรู้ เพื่อความบันเทิง เพื่อหาความคิดที่แปลกใหม่ หรือเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ อ่านเพื่อจับใจความ ซึ่งแต่ละอย่างก็มีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านที่ต้องการค้นหาสิ่งที่เป็นเป้าหมายในการอ่านในครั้งนั้น

2.3 ประเภทของการอ่าน

ทิพวัลย์ มาแสง (2532) และ ฉวีวรรณ บุญยะกาญจน (2523, อ้างถึงใน ลมโชย ด่านขุนทด, 2544) ได้แบ่งประเภทของการอ่านอย่างกว้างๆ ไว้ด้วยกัน 2 ประเภท คือ การอ่านในใจ (Silent Reading) และการอ่านออกเสียง (Oral Reading)

2.3.1 การอ่านในใจ (Silent Reading)

การอ่านในใจ เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง โดยผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายจะจับใจความอย่างรวดเร็ว รู้เรื่องเร็ว และถูกต้อง การอ่านในใจช่วยให้เข้าใจเนื้อความได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง เพราะผู้อ่านไม่ต้องแบ่งสมองไว้สำหรับการแปลงความคิดออกมาเป็นเสียง เมื่อเบื่อก็หยุดพักได้ หลักสำคัญของการอ่านในใจ คือ ความแม่นยำในการจับตาดูตัวหนังสือ การเคลื่อนสายตาจากคำต้นวรรคไปสู่คำท้ายวรรค และการแบ่งช่วงระหว่างวรรคหนึ่ง ผ่านไปสู่วรรคหนึ่ง ความแม่นยำในการกวาดสายตาเป็นสิ่งที่ต้องฝึกให้เร็ว จึงจะสามารถเก็บคำได้ครบ ทุกคำ การเปลี่ยนบรรทัดต้องคล่องแคล่ว เมื่อจบย่อหน้าหนึ่งควรหยุดคิดเล็กน้อย เพื่อสรุปความคิดว่าย่อหน้าที่อ่านจบลงกล่าวถึงอะไร เนื้อความสำคัญอยู่ที่ใด

2.3.2 การอ่านออกเสียง (Oral Reading)

การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ต้องการความถูกต้องในเรื่องของเสียง เสียงสูงต่ำ จังหวะ การหยุดวรรคตอนให้ถูกต้องชัดเจน เป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมองและ การเปล่งเสียงออกทางช่องปาก นั่นคือ สายตาจะต้องจับจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้แล้วสมองจะต้องประมวลให้เป็นถ้อยคำ จากนั้นจึงเปล่งเสียงออกมา การอ่านออกเสียงจะต้องเกี่ยวข้องกับผู้ฟังด้วย เพราะเป็นวิธีสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจกันได้ ภารกิจของผู้อ่านคือ อ่านสารเดิมที่มีผู้เขียนไว้แล้วถ่ายทอดไปสู่ผู้ฟัง โดยที่จะต้องพยายามรักษาสารเดิมเอาไว้ให้ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

ลักษณะของการอ่านออกเสียงที่ดี สรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาเรื่องที่จะอ่านให้เข้าใจเสียก่อน
2. อย่าอ่านเร็วเกินไป หรือช้าเกินไป
3. แบ่งประโยคเป็นข้อความสั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม
4. ต้องรู้จักเน้นเสียงพอเหมาะแก่เรื่อง
5. อ่านให้ดังพอที่จะได้ยินทั่วไป
6. อ่านให้คล่องชัดถ้อยชัดคำ
7. รู้จักวิธีอ่านเรื่องตามประเภทของเรื่อง ซึ่งเรียกว่า อ่านตีบท
8. ผู้อ่านไม่ยกหนังสือหรือเอกสารที่อ่านบังหน้าตนเอง
9. ผู้อ่านควรวางสีหน้าให้เป็นปกติ มีอาการอันเป็นธรรมชาติ
10. อ่านให้ผู้อื่นฟังได้ทัน ต้องไม่เอาตนเองเป็นมาตรฐาน

วิธีวัดคุณภาพของการอ่านออกเสียง ควรอ่านหนังสือบางตอนหน้าชั้นเรียน หรืออ่านสู่กันฟังเป็นกลุ่มย่อย ช่วยกันวิจารณ์แก้ไข ถ้าติชมกันด้วยความจริงใจย่อมรู้ข้อบกพร่องได้ หรือใช้เครื่องบันทึกเสียง เพื่อนำมาฟังทบทวนค้นหาข้อบกพร่องกันได้อย่างละเอียดยิ่งขึ้น

2.4 การสอนอ่านออกเสียง (Teaching Pronunciation)

สมยศ เม่นแยม (2530) การสอนอ่านออกเสียงเป็นเรื่องสำคัญมากในการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเสียงในภาษาอังกฤษมาเหมือนกับเสียงในภาษาไทย การออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้พูดภาษาอังกฤษได้ดีเมื่อติดต่อกับเจ้าของภาษาจะทำให้เจ้าของภาษาอังกฤษเข้าใจ ซึ่งมีขั้นตอนการสอนอย่างน้อย 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ครูออกเสียงให้นักเรียนฟังและเขียนสัญลักษณ์(Symbol) บนกระดานดำหรือบัตรคำ
2. การให้นักเรียนแยกเสียงที่แตกต่าง (Different sound)
3. ครูออกเสียงให้นักเรียน แล้วนักเรียนออกเสียงตาม
4. นักเรียนออกเสียงเอง คือ อาจชี้ไปที่ตัวอักษร , สัญลักษณ์ หากนักเรียนออกเสียงผิด ครูแก้ไขให้ถูกต้อง

2.5 การวัดและประเมินผลด้านการอ่าน

เพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลความรู้ความสามารถว่ามีความก้าวหน้าเพียงใดอยู่ตลอดเวลา การวัดและประเมินผลผลการอ่านของเด็กจึงมีประโยชน์มาก

นพคุณ บุญมาพิลา (2540) กล่าวว่า การประเมินผลผลการอ่านอย่างถูกต้องจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือประเมินผลผลการอ่านต่อไปนี้

1. การใช้ข้อสอบ มีทั้งแบบอัตนัยและปรนัย
2. การใช้แบบบันทึกพฤติกรรมการสังเกต การซักถามหรือสัมภาษณ์

2.6 ความหมายของการเขียน

การเขียนสะกดคำนับว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมาก ครูผู้สอนทุกคนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียนเขียน และอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะถ้านักเรียนสามารถสะกดคำ อ่านออกเขียนได้ถูกต้องก็จะทำให้นักเรียนเรียนวิชาอื่นได้และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, หน้า 212) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า **เขียน** หมายถึง ชิดให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข, ชิดให้เป็นเส้นหรือรูปต่างๆ, วาด, แต่งหนังสือ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2550 , ภาคผนวก 2/8) ได้ให้ความหมายการเขียนว่าหมายถึง การสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสารและจินตนาการ โดยการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการใช้ภาษาและตรงตามเจตนาของผู้เขียน

นงเยาว์ เลี่ยมขุนทด (2550 , 22) ได้ให้ความหมายของการเขียน คือกระบวนการคิดที่ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาสามารถสื่อสารกันได้

ฝ่ายวิชาการบิสิต (2550, หน้า 205) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนแสดงออกรูปหนึ่งที่ต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ ความคิดและจินตนาการเพื่อบอกสารบางอย่างให้แก่ผู้อ่าน ซึ่งไม่สามารถบอกได้ด้วยวาจา เนื่องจากเหตุผลบางประการ เช่น เมื่อต้องการสื่อสารอย่างเป็นทางการกับผู้ที่มีระดับสูงกว่าเรา เมื่อต้องการบันทึกสารนั้นไว้เป็นหลักฐานที่แน่นอนชัดเจน เมื่อต้องการให้ผู้รับสารสามารถกำหนดเวลาในการรับสารได้ตามใจชอบ เป็นต้น

สำลี รักสุทธี (2550, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน คือการถ่ายทอดความรู้ ข้อมูล ประสบการณ์ ข้อคิด ความเห็น ทักษะ มุมมอง จินตนาการของตนเองผ่านตัวอักษรให้คนอื่นรับรู้

จากความหมายของการเขียนข้างต้นที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเขียน เป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักการใช้

ภาษา เพราะการเขียนมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ช่วยให้ผู้เขียน อ่านและเขียนหนังสือได้ ถูกต้องสื่อความหมายได้แจ่มชัดและมีมั่นใจในการเขียนทำให้ผลงานที่เขียนมีคุณค่าเพิ่มขึ้น

2.7 ความสำคัญของการเขียน

ความสำคัญและตั้งใจในการเขียนและพยายามฝึกฝนให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ได้มี นักการศึกษาได้เสนอแนะแนวทางในการให้ความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

วรณีย์ โสมประยูร (2553, หน้า 147-148) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์ มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องและผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจใน ประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการ เขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสามัคคีของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จาก วรรณกรรมหรืองานเขียนอื่นๆ
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้
9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดง ความรู้สึกและแนวความคิด
10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและ สังคม

การเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาทั้งในการเรียน ระดับพื้นฐานและในระดับสูง การเรียนในระดับพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่าน การเขียนได้ถูกต้อง มีความ แม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นของนักเรียนทุกคน (กรมวิชาการ 2545, หน้า 133)

จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีความสามารถเขียนได้ดีและถูกต้องเสมอ จะเขียนคำได้คล่อง ถ่ายทอด ความคิดของตนได้ดีตามความต้องการ ไม่หยุดชะงักขาดตอน ตรงกันข้ามผู้ที่มีความสามารถเขียนสะกดคำ

ไม่ได้จะเขียนได้ช้า ดิดขัด ไม่คล่อง จึงเขียนถ่ายถอดด้วยคำออกมาได้ไม่เท่าทันความคิด การเขียนจึงหยุดชะงักไป เพราะเสียเวลาในการนึกสะกดคำ นั้นอยู่เพราะการเขียนเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญ เป็นรากฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว จะสามารถนำไปใช้ในการเขียนรูปแบบอื่น ๆ ต่อไป เช่น การเขียนแสดงความคิดเห็นและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญมากในการเขียนติดต่อสื่อสารและการศึกษา เล่าเรียน เพื่อให้เกิดความชำนาญและไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อความหมาย ควรต้อง เอาใจใส่ฝึกฝนให้มาก จึงสามารถเขียนสะกดคำได้ดี (อนุชิต ประวัติสมบุญ 2549, หน้า 12)

สรุปความสำคัญของการเขียนสะกดคำได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาและทุกสาขาวิชา เป็นสื่อความหมายที่ถูกต้องและยังช่วยให้เกิดผลดีต่อผู้เขียน ทำให้เกิดความมั่นใจในตนเองสามารถสื่อสารได้ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตรงกัน

2.8 องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการเขียน

เทียมจันทร์ ดำเนินนรินทร์ และคณะ (2550, หน้า 19) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบความสำคัญของการเขียนไว้มี 2 ส่วน คือ ผู้เขียนและภาษา ผู้เขียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดยเฉพาะความคิดของผู้เขียนเพราะความคิดของผู้เขียนเป็นจุดกำเนิดที่ทำให้เกิดงานเขียนขึ้น และภาษาก็มีการจำแนกคำสำหรับใช้ในกาลเทศะที่แตกต่างกัน บุคคลที่ต่างฐานะกันจะใช้คำเหมือนกันย่อมไม่เหมาะสม เพราะคำๆ เดียวจะใช้กับบุคคลทุกฐานะทุกโอกาสและทุกสถานที่ย่อมไม่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย คนที่เลือกใช้คำได้ดั่งตามสภาพที่ควรเป็นเราเรียกว่ารู้จักใช้คำสุภาพด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีผู้สนใจภาษาพยายามจำแนกภาษาเป็นระดับต่างๆ แต่ไม่สามารถจำแนกได้แน่นอนเพราะผู้ใช้ภาษามีองค์ประกอบที่แตกต่างกันหลายประการ

กรรณิการ์ เลิศกระโทก และคณะ (2549, หน้า 14) กล่าวว่า การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดจากผู้เขียนไปยังผู้อ่านให้เกิดความเข้าใจความหมาย ดังนั้นการเขียนจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เขียนเป็นประการสำคัญ ซึ่งผู้เขียนจะต้องมีองค์ประกอบด้านอื่นๆ มามีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดการเขียนที่ดีต้องมีความสามารถในการอ่าน สติปัญญา เจตคติ นับเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียน

จิราภรณ์ โกบุตร และน้ำผึ้ง โพธิ์ใจ (2551, หน้า 15) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบความสำคัญของการเขียนไว้ว่า ต้องมีความสามารถในการอ่าน สติปัญญา เจตคติ นับเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียน

ปราโมทย์ คุ่มเมือง และคณะ (2551, หน้า 12) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ความสามารถในการอ่าน สติปัญญา เจตคติ นับเป็นองค์ประกอบ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบความสำคัญของการเขียนต้องมีความสามารถในการอ่าน สติปัญญา เจตคติ ความรู้เกี่ยวกับการเขียน นับเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียน

2.9 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการเขียน

ปัจจุบันจะพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เขียนสะกดคำผิดพลาดอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีสาเหตุต่างๆ หลายประการดังที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

ปราโมทย์ คุ่มเมือง และคณะ (2551, หน้า 14) กล่าวว่า สาเหตุการเขียนคำผิด เกิดจากการที่ผู้เขียนเป็นสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน มีความรู้ความเข้าใจในหลักการทางภาษาที่ไม่ดีพอ ตลอดจนมีความไม่ระมัดระวังในเรื่องการเขียนให้ถูกต้องตามความหมายของคำนั้นๆ จนเกิดความเคยชินในการเขียนสะกดคำ

สรุปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการเขียนเกิดจากการที่ผู้เขียนเป็นสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการเขียน ขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน มีความรู้ความเข้าใจในหลักการทางภาษาที่ไม่ดีพอตลอดจนไม่ระมัดระวังในความสำคัญของการเขียนให้ถูกต้อง

จากการศึกษาประเด็นสำคัญต่างๆ ในการเขียนจะเห็นว่า การเขียนมีความสำคัญมาก ฉะนั้นต้องเริ่มวางรากฐานที่ดีจากระดับประถมศึกษา โดยครูผู้สอนต้องศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอน ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อนำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียนในการสอนการเขียนที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน ครูต้องให้นักเรียนรู้จักมุ่งหมาย ความหมายของคำ และสามารถนำคำเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ได้ ทำให้ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของตนเองมากยิ่งขึ้น

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือ หรือสื่อชนิดหนึ่ง ที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้ดีและมีประสิทธิผลมากขึ้น นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ สรุปเป็นองค์ความรู้ได้ด้วยตัวนักเรียนเอง

3.1 ความหมายของแบบฝึกหรือชุดฝึกทักษะ

จากการที่ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาไว้อย่างมากมายและหลากหลายรูปแบบ มีนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทหนึ่งที่ได้รับความนิยมใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก็คือ แบบฝึกหรือชุดฝึกทักษะ ซึ่งแบบฝึกทักษะ คืองานหรือกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ นักเรียนได้มีทักษะเพิ่มขึ้น โดยการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความสนใจและพอใจหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ มาบ้างแล้ว นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550, หน้า 39) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญแม่นยำ และรวดเร็วในการเรียนรู้

สมพิศ คงทรง (2549, หน้า 68) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า เป็นสื่อการสอนสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและเกิดทักษะเพิ่มขึ้น มีลักษณะหรือรูปแบบที่หลากหลาย อาจเป็นแบบฝึกหัดสำเร็จรูปทำแบบเรียนหรือแบบฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้นก็ได้

นอกจากนี้จินดา อุ่นทอง (2549, หน้า 17-18) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว จะทำให้นักเรียนมีความรู้และมีทักษะมากขึ้นเพราะมีรูปแบบหรือลักษณะที่หลากหลาย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะหมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ โดยที่กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมกับเนื้อหาที่ได้เรียน เพื่อให้เกิดความแม่นยำมีความรู้และมีทักษะเพิ่มขึ้น มีประสิทธิภาพทางความคิด มีเหตุผล

3.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550, หน้า 29) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะจะช่วยให้นักเรียน มีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น ควรให้นักเรียนได้ฝึกบ่อย ๆ เพราะแบบฝึกทักษะสามารถนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, หน้า 131) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้มาก เพราะเป็นการสร้างแรงจูงใจกระตุ้นให้นักเรียนสนใจฝึกฝนทักษะและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้นักเรียนมีความคิดจินตนาการ คิดและเขียนได้กว้างขวาง

3.3 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

แบบฝึกทักษะที่ดีจำเป็นจะต้องมีลักษณะและรูปแบบที่แตกต่างกัน ตามทักษะที่ฝึก มีนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550, หน้า 31) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีและมีคุณภาพช่วยทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกทักษะที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยสำคัญของครู ทำให้ลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามความสามารถของตนเพื่อความมั่นใจ ในการเรียนได้เป็นอย่างดี

สกุณา เลิกนอก (2549, หน้า 24 - 25) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรมีคำชี้แจงหรือตัวอย่างที่ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ นักเรียนสามารถทำตามได้ ประโยคและคำศัพท์ควรใกล้เคียงกับที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน
2. เนื้อหาควรเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้แล้วกับสิ่งที่ต้องการให้เรียนรู้ใหม่ และโครงสร้างหรือรูปแบบหลาย ๆ ลักษณะในเรื่องเดียวกัน ควรใช้คำถามในเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่หรือที่เรียนมาแล้ว หรือที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. ตั้งจุดมุ่งหมายในเรื่องที่จะฝึกให้ชัดเจนและฝึกเป็นเรื่อง ๆ ไป จัดเนื้อหาที่จะฝึกให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และมีจำนวนพอเหมาะที่จะทำให้การฝึกนั้นเกิดทักษะตามที่ต้องการ
4. แบบฝึกควรสอดคล้องกับจิตวิทยา พัฒนาการและลำดับขั้นการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา แบบฝึกควรมีรูปภาพ สีสวย จูงใจ กระตุ้นให้นักเรียนสนใจ
5. สิ่งที่จะฝึกแต่ละครั้งควรเป็นบทฝึกสั้น ๆ ใช้เวลาน้อย เพราะความสนใจของเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาามีเพียง 15 - 20 นาที และแบบฝึกควรมีความยากง่ายพอเหมาะ
6. แบบฝึกที่ดีควรแนะวิธีสอนของครูและมีวิธีที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกความจำ วิเคราะห์ สังเคราะห์ การนำไปใช้ฝึกความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและรู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง

วิมลรัตน์ สุทธรโรจน์ (2550, หน้า 131) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
  2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
  3. ครูได้แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของตนเอง
  4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินความสามารถของตนเองได้
  5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
  6. ฝึกให้นักเรียนได้รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย
  7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาและความกดดันอื่น
  8. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าวได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน
- สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดี ควรเป็นแบบฝึกที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน ความสนใจระดับชั้นและวัยของผู้เรียน แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือช่วยการสอนของครู ใช้วัดความรู้ความเข้าใจ ของนักเรียนในสิ่งที่เรียนไปแล้วว่า มีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด

3.4 องค์ประกอบของแบบฝึกทักษะ

บรรเจิด อุ๋นมนิรัตน์ (<http://school.obec.go.th/shuthrath> / 29 พ.ค. 2553) กล่าวถึง องค์ประกอบของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาให้นักเรียนได้ฝึกทักษะเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ควรมี องค์ประกอบ ดังนี้

- 1.1 ปก ประกอบด้วย ชื่อแบบฝึก ชื่อและตำแหน่งผู้จัดทำ
- 1.2 คำนำ
- 1.3 สารบัญ
- 1.4 จุดประสงค์ในการทำแบบฝึก
- 1.5 คำแนะนำในการทำแบบฝึก
- 1.6 แบบทดสอบก่อนเรียน
- 1.7 มาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 1.8 สารการเรียนรู้
- 1.9 ชุดแบบฝึกเสริมทักษะ
- 1.10 แบบทดสอบหลังเรียน
- 1.11 เฉลยคำตอบ
- 1.12 สรุปผลการทำแบบฝึกเสริมทักษะและผลการพัฒนา
- 1.13 เอกสารอ้างอิง

2. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึกว่าใช้เพื่ออะไร และมีวิธีการอย่างไร เช่น ใช้ฝึกทำยบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน ใช้สอนซ่อมเสริมหรือใช้พัฒนานักเรียน ควรประกอบด้วย

- 2.1 ส่วนประกอบของแบบฝึกจะระบุไว้ในแบบฝึกชุดนี้มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่น ๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบหรือแบบบันทึกผลการประเมิน
- 2.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน
- 2.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก
- 2.4 ขั้นตอนในการใช้บอกข้อตามลำดับการใช้ และอาจเขียนในรูปของแนวการสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น
- 2.5 เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

สมพิศ คงทรง (2549, หน้า 76) กล่าวว่า แบบฝึกควรมีจุดประสงค์กำหนดไว้อย่างชัดเจน มี คำแนะนำในการทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้สติปัญญาในทางสร้างสรรค์ คำนี้ถึง หลักจิตวิทยา ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการฝึก ให้นักเรียนที่นำความรู้ที่เรียนไปแล้วมาใช้ในหลายรูปแบบหลายกิจกรรม

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของแบบฝึกทักษะ คือ ชื่อแบบฝึก จุดประสงค์ คำแนะนำการใช้ สารการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยและส่วนอื่น ๆ ที่สร้างขึ้น นอกจากนี้ยังต้องมีคู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ เป็นการบอกให้ทราบว่า ใช้เพื่ออะไร และมีวิธีการอย่างไร เช่น ใช้ฝึกทำบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน ใช้สอนซ่อมเสริมหรือใช้พัฒนานักเรียน

3.5 แนวคิดทฤษฎีการสร้างแบบฝึกทักษะ

บรรเจิด อุณหณีรัตน์ (<http://school.obec.go.th/shuthrath> / 29 พ.ค. 2553) กล่าวว่า ในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้มีคุณภาพ ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเพราะการเรียนการสอนจะได้ผลดี ควรใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ใช้แนวทฤษฎี และจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นพื้นฐาน ในการสร้างแบบฝึกที่มีความสอดคล้องกับทฤษฎีที่สำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดในเรื่องของกฎแห่งผลของธอร์นไดค์ (Thorndike) แบบฝึกที่สร้างขึ้น ตามหลักจิตวิทยาข้อนี้ ต้องให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดนั้นได้พอสมควร และควรมีค่าเฉลยให้นักเรียนสามารถหาคำตอบได้ หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว

2. แนวคิดในเรื่องการฝึกหัดของวัตสัน (Watson) การสร้างแบบฝึกตามจิตวิทยาข้อนี้ ควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้นานแล้วสามารถเขียนได้ถูกต้องเพราะการเขียนเป็นทักษะ ที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. แนวคิดในการเสริมแรงของธอร์นไดค์ (Thorndike) ในการสอนฝึกทักษะนั้น ครูควรให้การเสริมแรง โดยการให้กำลังใจอย่างดีแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในตนเอง และรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

นอกจากนี้แรงจูงใจก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียน ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียน เกิดการตื่นตัวอยากรู้อยากเรียน แบบฝึกที่น่าสนใจ จะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอยากทำ อยากฝึก และเกิดการเรียนรู้ในที่สุด

ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของสกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นปฏิกิริยาสะท้อนหลังจากเกิดกระบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ใจความสำคัญของทฤษฎีนี้คือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง โดยมีลักษณะทางการสอนและการเรียนที่สัมพันธ์กันมากขึ้นโดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกิดความพึงพอใจ ผู้สอน จึงจะต้องหาวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็นมากที่สุด

2. การฝึกฝน (Practice) ได้แก่ การให้ทำแบบฝึกหัดหรือการฝึกซ้ำเพื่อให้เกิดทักษะ ในการเขียน

3. การรู้ผลการกระทำ (Feedback) ได้แก่ การที่สามารถให้ผู้เรียนได้รู้ผลการปฏิบัติหน้าที่ ได้ทันที เพื่อจะทำให้ผู้เรียนได้ปรับพฤติกรรมได้ถูกต้องอันเป็นการเรียนรู้ที่ดี

4. การสรุปเป็นกฎเกณฑ์ (Generalization) ได้แก่ การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สามารถสร้างความคิดรวบยอด จนกระทั่งสรุปเป็นกฎเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ได้

กรรณิการ์ พลยุทธ์ (2550, หน้า 40) กล่าวถึงการใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึก (Law of exercise) ซึ่งกล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องตัวและสามารถทำได้ดี

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคลควรคำนึงถึงว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจแตกต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยากและง่ายจนเกินไปและควรมีหลาย ๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียนโดยการจัดแบบฝึกง่ายไปยาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจ ของนักเรียนที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึก และช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

จากหลักจิตวิทยาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน และเป็นแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดความพอใจ สนใจที่จะเรียนรู้จากแบบฝึกต่อไป ซึ่งเป็นประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

3.6 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์แบบฝึกทักษะ

กรรณิการ์ (2545, หน้า 81) กล่าวว่า หลังจากผู้สอนกำหนดวิธีการหรือสร้างนวัตกรรม ที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาแล้ว ในขั้นนี้ต้องดำเนินการหาประสิทธิภาพของวิธีการหรือนวัตกรรม ก่อนนำไปใช้จริง เพื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาต่อไป วิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น ชุดการสอน แบบฝึกหัด แผนการสอน แบบเรียนสำเร็จรูปหรือ กิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่ผู้สอนพัฒนาขึ้น ซึ่งการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกมีขั้นตอนโดยทั่วไป ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

ขั้นทดลองใช้กับนักเรียนคนเดียว พยายามคัดเลือกนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถ และมีผลการเรียนวิชานั้นอยู่ในระดับกลาง นำมาทดลองใช้ก่อนเพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำการใช้ภาษา ความชัดเจนของการนำเสนอเนื้อหาและการสื่อความหมายต่าง ๆ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงในเบื้องต้นก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ในขั้นที่ 2

ขั้นตอนที่ 2

เมื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่ได้จากการทดลองในขั้นที่ 1 แล้ว ควรจะนำไปทดลองอีกครั้งกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนระดับกลาง จำนวน 3 - 5 คน โดยให้นักเรียนได้ทดลองเรียนจริง ๆ กิจกรรมการเรียนการสอนเหมือนจริงทุกอย่าง เพียงแต่เป็นกลุ่มเล็กกว่า ห้องเรียนจริงเท่านั้น เป็นการทดลองหาข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ ของวิธีการหรือนวัตกรรมอีกครั้งหนึ่งเพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ขั้นตอนที่ 3

เป็นขั้นการใช้วิธีการหรือนวัตกรรมในห้องเรียนจริง ๆ ตามปกติ ซึ่งเป็นการประเมินประสิทธิภาพของวิธีการหรือนวัตกรรมว่าเชื่อถือได้หรือไม่ ซึ่งอาจดำเนินการได้ 2 วิธี คือ

1. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และการทดสอบหลังเรียน (Post-test) จากสูตร t-test ถ้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า วิธีการหรือนวัตกรรมมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

2. ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หรือ 90/90 ซึ่งเป็นเกณฑ์การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการประเมิน ในกระบวนการเรียนการสอนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบสุดท้าย (Final) หลังจากเรียนจบบทเรียนหรือจบเรื่องแล้ว การตั้งเกณฑ์ 80/80 หรือ 90/90 นั้น อยู่ที่ดุลยพินิจว่านักเรียนของเรานั้นมีความสามารถในการเรียนระดับใดและควรจะต้องตั้งเกณฑ์เท่าไรถ้านักเรียนดีมากจะตั้งเกณฑ์สูง 90/90 ก็ได้ แต่ถ้านักเรียนค่อนข้างดีอาจตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 อาจสูงพอที่ได้ เป็นต้น

80 แรก หรือ 90 แรก เป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ที่นักเรียนทั้งห้องเรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบได้ระหว่างเรียน

80 หลัง หรือ 90 หลัง เป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งห้องเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทหรือท้ายเรื่องได้ เป็นการประเมินหลังเรียนจบเรื่องแล้ว

การหาค่า E_2 ซึ่งก็คือค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จะไม่มีปัญหาในการคำนวณมากนัก เพราะอาจทำได้โดยการเอาคะแนนของนักเรียนทั้งหมดรวมกัน หาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเพื่อหา ค่าร้อยละ และกรมวิชาการ (2545, หน้า 82- 83) ได้กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับว่า สื่อหรือนวัตกรรมการเรียนรู้อมีประสิทธิภาพ คือ ด้านความรู้ความจำ E_1/E_2 มีค่า 70/70 ขึ้นไป ด้านทักษะปฏิบัติ E_1/E_2 มีค่า 80/80 ขึ้นไป โดยที่ค่า E_1/E_2 ต่างกันไม่เกินกว่าร้อยละ 5

บุญชม ศรีสะอาด (2546 , หน้า 77-78) ได้กล่าวถึงการคำนวณหาประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

การหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน ค่าคะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ

การหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2

$$E_2 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum X$ แทน ค่าคะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ

2. โดยใช้วิธีการคำนวณธรรมดา

หากไม่ใช้สูตรก็สามารถคำนวณธรรมดาได้ดังนี้

การหาค่า E_1 ซึ่งค่าประสิทธิภาพของงานกระทำได้โดยการเอาคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนเป็นร้อยละ

การหาค่า E_2 ซึ่งก็คือค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จะไม่มีปัญหาการคำนวณมากนัก เพราะอาจทำได้โดยการเอาคะแนนของนักเรียนทั้งหมดรวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนหาค่าร้อยละ

สุกิจ ศรีพรหม (2550, หน้า 71) กล่าวถึงการยอมรับประสิทธิภาพของสื่อทั่วไป มี 3 ระดับ คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เกิน 2.5 เปอร์เซ็นต์ ขึ้นไป
2. เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับเกณฑ์หรือสูงกว่าที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5

เปอร์เซ็นต์

3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5

เปอร์เซ็นต์ ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

ในการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนดำเนินการทดลองไว้ดังนี้

1. ทดลองกับนักเรียนกลุ่มย่อย ทดลองกับนักเรียนจำนวน 3 คนโดยให้มีนักเรียนเก่ง กลาง และอ่อน
2. ทดลองกับนักเรียนกลุ่มใหญ่ขึ้น จำนวน 10 คน ให้มีนักเรียนเก่ง 3 คน กลาง 4 คน และอ่อน 3 คน
3. ทดลองกับนักเรียนกลุ่มใหญ่ จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพโดยนำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ให้นักเรียนทำ เปรียบเทียบกับการทำคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียน โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเป็นการตรวจสอบหรือทดสอบคุณภาพของแบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานขึ้นมาสำหรับทดสอบ ซึ่งสามารถทราบได้ว่าแบบฝึกนั้น เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่สร้างขึ้นหรือไม่ และผลที่เกิดจากการใช้แบบฝึกนั้นมีคุณภาพต่อนักเรียนมากน้อยเพียงใด

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

รัชส์สุดา ทรัพย์มาก (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการประเมินตามสภาพจริง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการประเมินตามสภาพจริง 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการประเมินตามสภาพจริง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งวัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 5 ประเภท คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) 2) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินตามสภาพจริงขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียง แบบประเมินทักษะการเขียน แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม แบบประเมินตนเองด้านการทำงานกลุ่ม และแฟ้มสะสมงาน 3) เครื่องมือที่ใช้วัดความก้าวหน้าด้านทักษะการอ่านและการเขียน ได้แก่ แบบทดสอบย่อยแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าทักษะการอ่านออกเสียง และแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าด้านการอ่านในใจและการเขียน 4) เครื่องมือที่ใช้สรุปผลการพัฒนาการอ่านและการเขียน ได้แก่ แบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติทักษะการอ่านออกเสียง และแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านในใจ และการเขียน 5) เครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม การสอนของครู แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบบันทึกเหตุการณ์ขณะทำการสอนของครู แบบสัมภาษณ์นักเรียน แบบทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวงจรการปฏิบัติงาน 3 วงจร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และสรุปบรรยายเป็นความเรียง ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยพบว่ามีจำนวนนักเรียน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงอยู่ในระดับ ดีถึงดีมาก และมีผลการเรียนรู้จากทักษะการอ่านในใจและการเขียนคิดเป็นร้อยละ 80.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 70

2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการประเมินตามสภาพจริงอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด ทุกรายด้าน เรียงตามลำดับ คือ ด้านวิธีการเรียน ด้านความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ด้านบรรยากาศในการเรียน และด้านรูปแบบการสอน

สุพัตรา กองทรัพย์ (2549 : 63-65) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เท่ากับ 19.57 แสดงว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากเดิมทุกคน เนื่องจาก

1.ด้านวิธีการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เรียนเป็นกลุ่ม เน้นกระบวนการ มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มของตนบรรลุจุดประสงค์ของการเรียน ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม มีการยอมรับซึ่งกันและกัน

2.วิธีการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สร้างบรรยากาศในการเรียนให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ไม่เคร่งเครียดในการเรียน มีความกระตือรือร้น ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน

3.การเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการปฏิบัติกิจกรรมและใช้สื่อที่หลากหลายมีลักษณะเป็นสื่อประสมที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพราะได้ผ่านขั้นตอนการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์

5.ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีการจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก

สายหยุด จันทร์มา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาคำพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Food for Health สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

หทัยวรรณ ไชยเสน (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาคำพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชนิดของคำพื้นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าส่วนใหญ่ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชนิดของคำพื้นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

เดือนจิตร ชุมเพชรและคณะ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาคำพัฒนาชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ของดีศรีสัชชาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่า ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ของดีศรีสัชชาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

ธิดา ทิพย์สุข (2522 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคไอ อาร์ ซี ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ต่างกัน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยร้อยละด้านการอ่านก่อนการจัดการเรียนรู้ 50.27 ค่าเฉลี่ยร้อยละด้านการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้ 73.07 ค่าเฉลี่ยร้อยละด้านการเขียนก่อนการจัดการเรียนรู้ 48.95 และค่าเฉลี่ยร้อยละด้านการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้ 70.20 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 70/70 ค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วย ไอ อาร์ ซี จากการประเมินโดยครูผู้สอนโดยภาพรวมพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการทำงานรายด้าน พบว่าพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือการสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจยอมรับซึ่งกันและกัน และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคซี ไอ อาร์ ซี โดยภาพรวมเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี อยู่ในระดับที่มากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 โดยวิธีสอนแบบร่วมมือกับเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เหมาะสำหรับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

พิกุล บุญรักษา (2553 : บทคัดย่อ) วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง The Wonderful Holidays โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเสี้ยว (ประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่เขต 1 ตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเสี้ยว (ประชาสรรค์) อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Specific Purpose Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง The Wonderful Holidays โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน จำนวน 5 หน่วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1.) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง The Wonderful Holidays โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานเท่ากับ 81.22/81.46 2.) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง The Wonderful Holidays โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานอยู่ในระดับพึงพอใจอย่างยิ่ง

เดือนจิตร ชุมเพชรและคณะ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ของดีศรีสัชนาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่า ชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษชุดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ของดีศรีสัชนาลัย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

โจนส์ (Jones : 1998 ,pp.404-407) ได้ศึกษาผลของการใช้บทเรียนที่นำมาจากเอกสารจริงกับนักศึกษาวิชาชีวศรัของสถาบันเทคโนโลยีในประเทศจีน โดยให้นักศึกษาแต่ละคนเลือกอ่านบทอ่านที่ตนสนใจ และคิดว่ามีประโยชน์ จากนั้นตีสาร วาสาร หรือหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ แล้วเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเขียนและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่ตนอ่านแลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน ผลการศึกษาที่ใช้บทเรียนที่นำมาจากเอกสารจริงมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น

แคมเบล (Campbell, 1996, p.4635 - A) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการฝึกงานเขียนการแสดงความคิดเห็น การออกเสียง การศึกษานี้จะเน้นการฝึกที่เป็นกระบวนการกลุ่ม และกระบวนการประชาธิปไตย ซึ่งจะเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ ซึ่งเดิมจะเป็นความรู้เฉพาะบุคคลมาเป็นการเรียนโดยยึดสังคม ผลปรากฏว่า

1. เด็กจะสามารถเรียนภาษาได้จากการพบปะ และการให้ความเห็นพ้องจากกลุ่ม
2. ช่วย让孩子ได้ขจัดความเจ็บออกไป ทำให้กล้าพูด โดยเด็กจะได้ศึกษาจากงานเขียนและนำมาพูดอภิปรายหรือเขียนได้

3. ทำให้เด็กนักเรียนและผู้ประพันธ์ได้มีแนวทางร่วมกันในการสร้างวิธีเรียนรู้ด้วยกัน
4. เป็นการสร้างความท้าทายในการเป็นผู้นำ
5. เป็นการให้โอกาสในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสังคมในการยอมรับ
6. เพื่อให้ผู้ประพันธ์ได้ปรับปรุงวิธีการของตนเองในการรับฟังความคิดของสังคม

Lawrance and Hayden (1972 : 62-77) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับนักเรียนเกรด 1-3 จำนวน 87 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึก และนักเรียนสามารถทำข้อสอบหลังจากการทำแบบฝึกได้อย่างถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 98.80

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศสรุปได้ว่า การจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ซึ่งดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอคลองท่อม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ จำนวน 24 คน

เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 6 ชุด
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด

วิธีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้
  - 1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ
  - 1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยลึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-6)

1.4 ศึกษาแนวการสร้างแบบฝึกทักษะ

1.5 วิเคราะห์เนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี

1.6 จัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 6 ชุด

1.7 นำร่างฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข

1.8 นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำไปจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 กำหนดน้ำหนักข้อสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบ เป็นแบบอัตนัย ให้นักเรียนเขียนตอบซึ่งมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 1 ชุด

2.3 นำร่างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำไปจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนพร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์

2. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง ผู้ศึกษาได้นำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 1 ชุด ให้นักเรียนทำการทดสอบ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3. เก็บรวบรวมข้อมูลขณะดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองและขณะทำการสอนผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจแบบฝึกทักษะ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง หลังจากทำการทดลองสอนครบทั้ง 10 แบบฝึก นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้อามาหาความถี่แล้ววิเคราะห์ บรรยายเป็นความเรียง ประกอบตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่างและเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

6.1 สถิติที่ใช้

1) หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2) หาค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ และคณะ (2538)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{X}{N} \times 100$$

เมื่อ X แทน คะแนนที่ได้
 N แทน คะแนนเต็ม

3) หาค่าประสิทธิภาพ ใช้สูตร ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} / A \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน
 A แทน คะแนนเก็บของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} / B \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 แล้วได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนบ้านห้วยลึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ได้วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum D$	แทน	ผลบวกของผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับครั้งแรก
$\sum D^2$	แทน	ผลบวกของผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับครั้งแรกที่แต่ละตัว ยกกำลังสอง

2. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 คะแนนจากการทดสอบย่อยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

2.2 ผลการหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 คะแนนจากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผู้รายงานได้ทำการทดสอบย่อยทุกชั่วโมง หลังจากสอนคำศัพท์โดยใช้สื่อประกอบการสอนได้ผลตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนจากการทดสอบตามแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการอ่าน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ
แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 1	5	133	4.03	80.61
แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 2	5	123	3.75	74.55
แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 3	5	128	3.88	77.58
แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 4	5	133	4.03	80.61
แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 5	5	138	4.18	83.64
แบบฝึกทักษะ เล่มที่ 6	5	135	4.09	81.82
รวม	30	790	23.96	478.81
เฉลี่ย			23.94	79.80

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนจากการทดสอบย่อยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 มีคะแนนเฉลี่ย 4.03 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.71 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านห้วยลึก อำเภอคลองท่อม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กระบี่ จำนวน 24 คน

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามประเด็นที่ศึกษา ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.71/81.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำภาษาอังกฤษโดยรวมสูงขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพ 80.71/81.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 80.71 และได้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็น ร้อยละ 81.43 สื่อที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

สื่อที่พัฒนานี้ยังสามารถพัฒนาต่อไปให้สมบูรณ์มากขึ้นอีกโดยการวิเคราะห์กระบวนการที่นำมาใช้ในการเรียนรู้และเสริมสร้างคุณลักษณะ เก่ง ดี มีสุข แก่นักเรียนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้

สำหรับครูในการนำสื่อมาใช้ต้องศึกษารายละเอียดของการใช้ ขั้นตอนการใช้ และต้องให้สอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ และควรเตรียมการสอนมาล่วงหน้า และไม่จำเป็นต้องใช้กระบวนการสอนตามที่กล่าวมาทั้งหมด

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544.
กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544.
- กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระภาษาอังกฤษ.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2542.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. “เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ.” ในชุด
การฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2540.
- ฉวีวรรณ จ้อยจิตร. การพัฒนาแผนการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวคู่มือการจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.
- ดวงเดือน แสงชัย. การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ทรงสิทธิ์ ทองจรัส. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.
- ทิพพดี อ่อนแสงคุณ. สื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในกิจกรรมและสื่อการสอน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับประถมศึกษา หน้า 6-8 , ประพนอม สุรัสวดี.
กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ธิดารัก ดาบพลอ่อน. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ถ่ายเอกสาร, 2542.
- บันลือ พลฤกษ์วัน. อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการสอน.
ไทยวัฒนาพานิช กรุงเทพมหานคร, 2522.
- ปราณี ชินกลาง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านแลการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและที่เรียนโดย
การสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม, 2537.
- พจนุกรมภาพ. อังกฤษ ไทย จีน : บริษัท จีเนียส บุค จำกัด 28/58 สามเสนใน พญาไท.
กรุงเทพฯ.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. การสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ. **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2521.
- ภาวินี ทอนสูงเนิน. **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองหมาก จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.
- มานิต บุญประเสริฐ. **“การสอนภาษาอังกฤษ”**. จันทรเกษม. 17 (4) : 9 ; กันยายน 2540.
- รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล. **การพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนแบบโครงการ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ถ่ายเอกสาร, 2545.
- โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว. **หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2/2547 (ม.ป.พ.)**, 2547.
- วราพันธ์ สุว่างเนตร. **การศึกษาการทดลองสอนทักษะความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เทป โทรทัศน์ร่วมกับเทปบันทึกเสียง เปรียบเทียบกับการใช้เทปบันทึกเสียงแต่เพียงอย่างเดียว**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530.
- วิชาการ, กรม. **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**.
ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.
- _____ . กรม. **คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- _____ . กรม. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพมหานคร:
คุรุสภา ลาดพร้าว, 2542.
- _____ . กรม. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2545.
- _____ . กรม. **หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**.
พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.
- สมยศ เม่นแย้ม. **คู่มือครูไทยสอนภาษาอังกฤษ**. (ม.ป.ท. : ม.ป.พ.), 2530.
- สกุลรัตน์ กุมพาศ. **กิจกรรมปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด**. สำนักพิมพ์ประสานมิตร :
กรุงเทพฯ, 2546.
- เสมอจิต สัจปิยะนิจกุล. **Basic English : สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ**, 2549.
- สุนีย์รัตน์ ชังธาดา. **ภาษาอังกฤษแนวใหม่ ป.5 : กรุงเทพฯ เดอะบุคส์**, 2548.
- สุปรียา มาลากาญจน์. **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช, 2528.
- สุภัทรา อักษรานุกรณะ. **การสอนทักษะภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- _____ . **การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและ

การสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุมิตรา อังวัฒนากุล. **การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

_____. **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

_____. **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

วินัย พัฒนรัฐ. **แบบเรียนมาตรฐานภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5** กรุงเทพฯ : ประสานมิตร, 2541.

อรพิน พจนานนท์. **การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา**.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537.

อุบลวิวัฒนา รอนยุทธ์. **การสร้างและประเมินประสิทธิภาพชุดเสริมทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2535.

Carroll, Brendan J. **Testing Communicative Performance**. Oxford : Oxford Performance Press, 1982.

Drune Donn. **Teaching oral English**. Essex : Longman Group UK. Ltd., 1987.

Mcpeake. Poyce Guinta. **The Effects of Orical syatcmatit Study Worksteets, Reading**

Level and Sex on The Spelling Aehievement of Sixth Grads Students,

Disscrtaion Abstracts International. 39 (12): 1799 – A; June, 1979.

Schwendinger. James Rea, “ **A Study of Modality of Inferences and Their Relationship**

to Spelling Aehievement of Sixth Grads Students,” Resoures in Education. 12

(12): 51; December. 1977.

Scott, Roger. “**Speaking**” **Communication in the Classroom**. ed. By Keith Johnson and

Keith Morrow : Longman Group Ltd., 1980.

Widdowson. H. **Teaching Language Communication**. Oxford : Oxford University Press, 1983.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ

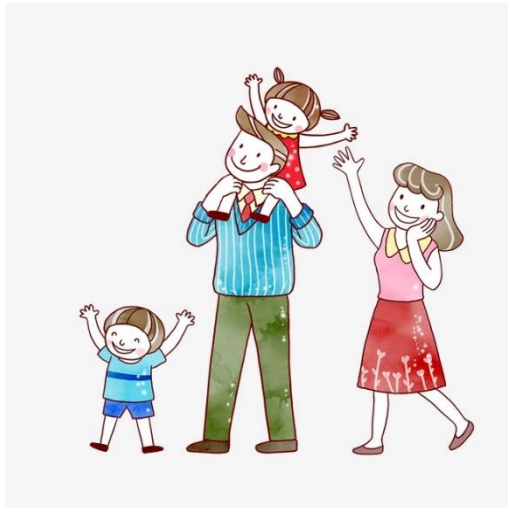
ภาคผนวก ข

เครื่องมือในการวิจัย

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียน สะกดคำศัพท์พื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Vocabulary about Family

นายวัชรพงษ์ หวันสมาน
โรงเรียนบ้านห้วยลึก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

1.แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทั้งหมด 6 เล่ม ดังนี้

1. Vocabulary about Family
2. Vocabulary about Animals
3. Vocabulary about Fruits
4. Vocabulary about Food
5. Vocabulary about Occupations
6. Vocabulary about Sports

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและกิจกรรมของแบบฝึกแต่ละเล่มเสร็จสมบูรณ์ในตัวเอง ผู้เรียนสามารถใช้ได้ด้วยตัวเอง

3. ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองด้วยการตรวจคำตอบจากเฉลยในภาคผนวก

คำแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียน

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่นี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ โดยรู้จักคิดค้นคว้าหาคำตอบและฝึกทักษะด้วยตนเอง

1. แบบฝึกเสริมทักษะเล่มนี้เป็นแบบฝึกเรื่องคำศัพท์เกี่ยวกับ ครอบครัว มีคำศัพท์ทั้งหมด 10 คำ มีแบบฝึก 10 แบบฝึก
2. นักเรียนศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะแต่ละชุดให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ ดังนี้
  - 2.1 อ่านรายละเอียดของผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้เข้าใจ
  - 2.2 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
  - 2.3 ศึกษาและทำความเข้าใจกับกิจกรรมทุกขั้นตอน
  - 2.4 ทำแบบฝึกที่ 1- 10 อย่างรอบคอบ
  - 2.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียน
  - 2.6 เมื่อเสร็จกิจกรรมแล้วครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยและอภิปรายเกี่ยวกับคำตอบในแบบฝึกเสริมทักษะและแบบทดสอบ เพื่อวัดความรู้ที่พัฒนาขึ้น ในเรื่องนั้นๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

สวัสดีครับ เพื่อน ๆ ที่น่ารักทุกคน
วันนี้เรามาศึกษาคำศัพท์เกี่ยวกับ
ครอบครัวนะครับ

จุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง คำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัว

1. สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวได้ถูกต้อง
2. บอกความหมายเกี่ยวกับคำศัพท์ครอบครัวได้
3. สามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวได้

แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์พื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ชุดที่ 1 เวลา 5 นาที 10 คะแนน

*****

Choose the best answer. (เลือกคำตอบให้ถูกต้อง)

<p>1. </p> <p>a. father b. mother c. boy d. girl</p>	<p>6. </p> <p>a. father b. mother c. uncle d. girl</p>
<p>2. </p> <p>a. father b. boy c. grandfather d. son</p>	<p>7. </p> <p>a. daughter b. sister c. aunt d. grandmother</p>
<p>3. </p> <p>a. father b. brother c. uncle d. aunt</p>	<p>8. </p> <p>a. brother b. mother c. aunt d. sister</p>
<p>4. </p> <p>a. aunt b. uncle c. boy d. son</p>	<p>9. </p> <p>a. brother b. sister c. uncle d. aunt</p>
<p>5. </p> <p>a. daughter b. son c. mother d. father</p>	<p>10. </p> <p>a. father b. uncle c. son d. girl</p>

ใบความรู้ Vocabularies

Read and write vocabularies (ฝึกอ่านเขียนคำศัพท์กันนะครับ)

father

ฟา-เชอะ

พ่อ

mother

มา-เชอะ

แม่

grandfather

แกรนด์-ฟา-เชอะ

ปู่, ตา

grandmother

แกรนด์-มา-เชอะ

ย่า, ยาย

brother

บรา-เชอะ

พี่ชาย - น้องชาย

sister

ซิส-เทอะ

น้องสาว พี่สาว

uncle

อั้ง-เคิล

ลุง

aunt

อานท์

ป้า

daughter

คอ-เชอะ

ลูกสาว

son

ซัน

ลูกชาย

แบบฝึกที่ 1 คัดลายมือ

เรามาฝึกคัดลายมือ คัดตามตัวอย่าง
กันนะครับ

๑.mother mother mother

๒.father

๓.grandmother

๔.grandfather

๕.sister

๖.brother

๗.uncle

๘.aunt

๙.daughter

๑๐.son

แบบฝึกที่ 2 Match these pictures with the correct words.

มาจับคู่ภาพให้ตรงกับคำศัพท์นะ

1. aunt

2. brother

3. son

4. grandfather

5. sister

6. grandmother ★

7. uncle ★

8. father ★

9. mother ★

10. daughter ★

แบบฝึกที่ 3 Fill in the missing letters. (เติมตัวอักษรที่ขาดหายไป)

1. u...c...e

6. ....ath....r

2. s... .... te...

7. gr....ndm...ther

3. m...the.....

8. a.....un.....

4. br....t.....er

9. g.....ran.....fa...her

5. s....n

10. d.....ugh.....e.....

แบบฝึกที่ 4 Rearrange the letters to the correct word.
(เรียงตัวอักษรให้เป็นคำศัพท์ที่ถูกต้อง)

stsier.....พี่สาว

osn.....ลูกชาย

Garndfahter.....ปู่,ตา

moterh.....แม่

duahgtre.....ลูกสาว

anuht .....ป้า

cunle.....ลุง

garndomhtre.....ย่า

borhter.....พี่ชาย

fahtre.....พ่อ

แบบฝึกที่ 5 Translate info Thai. (แปลให้เป็นภาษาไทย)

son .....

sister.....

daughter.....

father.....

mother.....

uncle.....

brother .....

aunt.....

grandfather.....

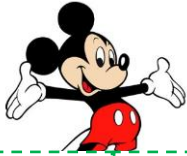

grandmother.....

แบบฝึกที่ 6

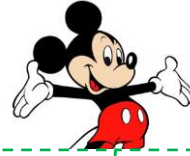
Underline the correct vocabularies .

(ขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่ถูกต้อง)

ons

son

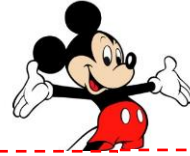
daughter

doughter

father

fatmer

grandfather

garndfather

uncle

ucnle

sister

sistre

mother

mather

brother

borther

grandmother

garndmother

aunt

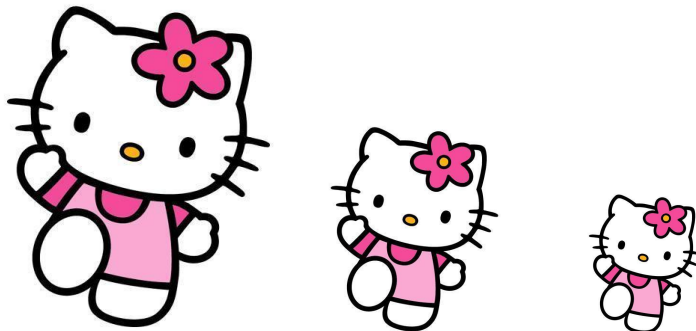
anut

แบบฝึกที่ 7 ให้นักเรียนหาคำศัพท์ที่กำหนดให้ในตารางแล้ว
วงกลมรอบคำศัพท์

grandfather   mother   son   uncle   aunt
daughter   sister   father   brother   grandmother

s	i	s	t	e	r	u	n	g	r
g	r	a	n	d	f	a	t	h	a
f	d	h	f	a	t	h	e	r	n
d	s	a	u	n	c	l	e	y	d
a	q	w	e	s	o	n	r	u	m
u	b	r	o	t	h	e	r	n	o
g	s	u	e	s	h	t	b	c	t
h	c	n	t	o	n	o	c	l	h
t	a	l	e	u	n	l	a	e	e
r	u	c	a	f	m	m	s	o	r

แบบฝึกที่ 8 Translate into English (แปลเป็นภาษาอังกฤษ)

<p>1. ป้า</p> <input type="text"/>	<p>6. ลูกชาย</p> <input type="text"/>
<p>2. แม่</p> <input type="text"/>	<p>7. ลูกสาว</p> <input type="text"/>
<p>3. พ่อ</p> <input type="text"/>	<p>8. ลุง</p> <input type="text"/>
<p>4. ปู่หรือตา</p> <input type="text"/>	<p>9. พี่สาวหรือ น้องสาว</p> <input type="text"/>
<p>5. ย่าหรือยาย</p> <input type="text"/>	<p>10. พี่ชายหรือ น้องชาย</p> <input type="text"/>

แบบฝึกที่ 9 Look at the pictures and fill the letters in the blanks
(ดูภาพแล้วเติมตัวหนังสือลงในช่องว่าง)

1. Somchai is my .....

2. Jintana is my .....

3. I am a .....

4. Tom is my .....

5. Sunaree is my .....

6. Nan is my .....

7. Suwit is my .....

8. Anun is my .....

9. Uree is my .....

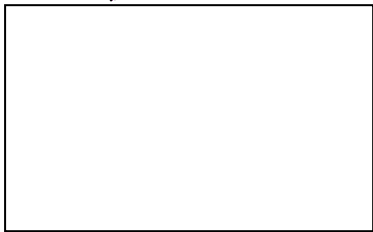
10. Dang is my .....

แบบฝึกที่ 10 Read and draw. (อ่านแล้ววาด)

father

grandfather

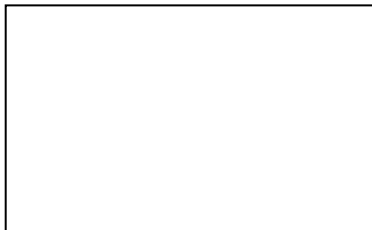
mother

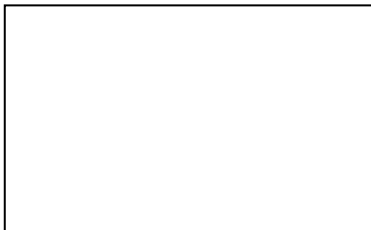
grandmother

aunt

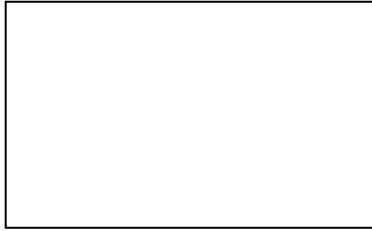
uncle

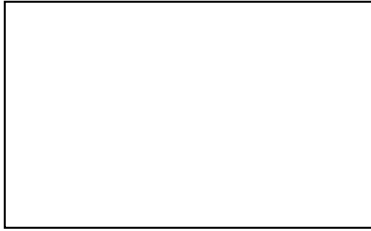
daughter

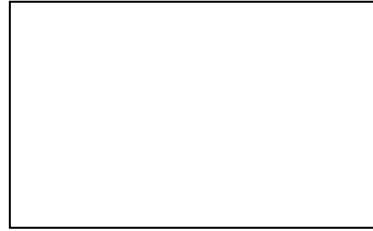
brother

sister

son

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว ข้อสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ 30 คะแนน

1. What word is the same meaning as ‘ Mum’ ?
 a. Daddy   b. father
 c. mother   d. sister
2. What is the meaning of grandmother?
 a. ลุง   b. ป้า   c. ปู่หรือตา   d. ย่าหรือยาย
3. What is the meaning of aunt?
 a. ลุง   b. ป้า   c. ปู่หรือตา   d. ย่าหรือยาย
4. What is the word ‘พ่อหรือแม่’ in English?
 a. father   b. mother   c. parents   d. grandparents
5. What is the word ‘ลูกสาว’ in English?
 a. son   b. cousin   c. parents   d. daughter
6. Which animal is the heaviest?
 a. Giraffe   b. Dog   c. Cat   d. Elephant
7. Which animal is the tallest?
 a. Giraffe   b. Dog   c. Cat   d. Elephant
8. Which animal is the lightest?
 a. Giraffe   b. Dog   c. Cat   d. Elephant
9. A.....lives in China.
 a. koala   b. cheetah   c. rhino   d. panda
10. ....are reptiles.
 a. Bee and bird   b. Snake and crocodile   c. Dog and cat   d. Rhino and Koala
11. Where you can buy a mangoes ?
 a. In the hotel   b. In the temple   c. In the cinema   d. In the market
12. What fruit has a strong smell ?
 a. apple   b. jackfruit   c. mango   d. grape
13. It is a green or yellow. You can eat it, and it is sweet .What is it ?
 a. pineapple   b. grapes   c. papaya   d. mango
14. The outside is green but the inside is red and sweet. It is a fruit. What is it ?
 a. mango   b. durian   c. watermelon   d. banana

15. It is green and yellow. It is sweet, and monkey like to eat it a lot. What is it ?
 a. papaya   b. apple   c. watermelon   d. banana
16. A ..... interviews movie stars.
 a. police officer   b. taxi driver   c. reporter   d. pilot
17. A ..... drives a car.
 a. police officer   b. taxi driver   c. reporter   d. pilot
18. She wears a white uniform. She helps sick people. What does she do ?
 a. She is a nurse   b. She is a singer   c. She is an actress   d. She is a nurse
19. Suda likes to sell thing. What does she want to be ?
 a. A sale assistant   b. An actress   c. A waitress   d. housewife
20. He work at a restaurant. What does he do ?
 a. He is a waiter   b. He is a doctor   c. He is a reporter   d. He a student
21. What's your favourite food ?
 a. USA   b. Canadian   c. David   d. Pizza
22. People eat a lot of noodles in .....
 a. China   b. English   c. India   d. Italian
23. Pizza, taco and spaghetti are .....
 a. China   b. English   c. India   d. Italian
24. She eats.....for breakfast.
 a. eggs and bread   b. fish and chips   c. ice cream   d. Salad
25. I eat.....for dinner.
 a. jam   b. chocolate   c. lollipop   d. steak
26. What's sport does he play?
 a. Basketball   b. Maths   c. White and red   d. Tall and thin
27. **Lek:** What is your favourite sport?
Ladda: _____.
- a. My favourite colour is red.   b. My favourite fruit is apple.
 c. My favourite sport is volleyball.   d. My favourite subject is art.
28. **Tom:** What sports do you do?
Tim: _____.
- a. I think climbing is frightening.   b. I like volleyball.
 c. I am going to buy knee pads.   d. I play football.

29. Which sport is the most exciting?

a. maths

b. surfing

c. drama

d. walking

30. If you go cycling, wear a _____.

a. helmet

b. knee pads

c. lifejacket

d. elbow pads

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

คนที่	คะแนนทดสอบ / กิจกรรมระหว่างเรียน						รวม		คะแนนทดสอบ	
									หลังเรียน	
	เล่มที่	เล่มที่	เล่มที่	เล่มที่	เล่มที่	เล่มที่	30	E1	30	E2
	1	2	3	4	5	6				
-5	-5	-5	-5	-5	-5					
1	5	4	4	4	4	5	26		26	
2	5	4	4	5	4	4	26		22	
3	5	4	4	3	5	5	26		27	
4	4	3	5	3	4	4	23		22	
5	4	3	3	5	4	4	23		25	
6	4	3	3	5	4	4	23		27	
7	5	5	4	4	5	3	26		25	
8	3	4	4	4	3	5	23		21	
9	4	4	5	4	5	3	25		23	
10	5	4	5	4	5	4	27		24	
11	5	5	5	5	5	5	30		25	
12	3	3	3	3	4	4	20		24	
13	3	3	3	4	4	3	20		29	
14	3	4	3	4	3	4	21		22	
15	3	4	3	4	4	5	23		27	
16	5	5	5	5	5	5	30		30	
17	4	3	4	4	3	4	22		24	
18	3	4	3	5	4	4	23		25	
19	3	3	4	4	5	4	23		27	
20	4	4	3	4	4	4	23		23	
21	5	4	4	5	4	5	27		25	
22	4	4	3	4	4	4	23		27	
23	3	3	4	3	4	4	21		26	
24	4	3	4	3	4	3	21		25	
รวม	133	123	128	133	138	135	790	79.80	855	86.36
เฉลี่ย	4.03	3.73	3.88	4.03	4.18	4.09	23.94		24.43	
ร้อยละ	80.61	74.55	77.58	80.61	83.64	81.82			81.43	

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนน

เลขที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน	คะแนนทดสอบหลังเรียน	ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างยกกำลังสอง (D ²)
1	16	26	10	100
2	18	30	12	144
3	12	27	15	225
4	14	22	12	144
5	8	25	17	289
6	16	27	11	121
7	12	25	13	169
8	16	25	9	81
9	10	27	17	289
10	9	27	18	324
11	13	25	12	144
12	12	24	12	144
13	11	29	18	324
14	8	22	14	196
15	11	27	16	256
16	18	30	12	144
17	14	24	10	100
18	0	27	15	225
19	13	23	14	196
20	14	25	9	81
21	12	27	13	169
22	11	26	16	256
23	10	26	16	256
24	12	25	13	169
รวม	407	856	442	6140
X	12.33	25.94		
S.D.	3.38	2.03		
ร้อยละ	41.11	86.46		

ตารางที่ 3 แสดงค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ข้อที่	ค่า P	ค่า r	ข้อที่	ค่า P	ค่า r
1	0.45	0.48	16	0.50	0.76
2	0.40	0.46	17	0.45	0.68
3	0.45	0.60	18	0.54	0.85
4	0.59	0.75	19	0.63	0.78
5	0.54	0.63	20	0.68	0.83
6	0.68	0.80	21	0.59	0.85
7	0.40	0.56	22	0.63	0.71
8	0.45	0.85	23	0.40	0.55
9	0.68	0.81	24	0.50	0.75
10	0.54	0.78	25	0.65	0.85
11	0.50	0.65	26	0.59	0.78
12	0.45	0.85	27	0.45	0.76
13	0.59	0.83	28	0.54	0.81
14	0.50	0.76	29	0.63	0.65
15	0.68	0.81	30	0.50	0.85

ตารางที่ 4 สรุปค่า IOC แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้อง
ของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง ไวยากรณ์พื้นฐานภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

คำถามข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
3	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
10	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
13	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
20	1	0	1	2	0.66	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
22	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
24	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
25	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
26	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
28	1	1	0	2	0.66	ใช้ได้
29	0	1	1	2	0.66	ใช้ได้
30	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 5 แสดงสรุปผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	1	2	3		
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	4	5	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	4	4.40	เหมาะสมมาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.40	เหมาะสมมาก
2.2 ระบุพฤติกรรมที่วัดได้	5	5	4	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	5	5	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 ครอบคลุมทั้ง KPA	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. เนื้อหา					
3.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	5	4.40	เหมาะสมมาก
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้น	4	4	5	4.40	เหมาะสมมาก
3.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	4	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	5	4	4.40	เหมาะสมมาก
4.5 ใช้เทคนิคการสอนที่เร้าความสนใจ	5	5	5	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
4.6 ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.7 เน้นกระบวนการกลุ่ม	4	5	4	4.40	เหมาะสมมาก
4.8 ส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิด	4	5	4	4.40	เหมาะสมมาก
4.9 สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	5	4	5	4.40	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	แปรผล
	1	2	3		
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 มีความคิดสร้างสรรค์ ได้รับความสนใจ ของผู้เรียน	5	4	5	4.40	เหมาะสมมาก
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	5	5	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 ส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิด	5	5	4	4.40	เหมาะสมมาก
5.6 เนื้อหาและภาษาเหมาะสมกับ ระดับชั้น	4	5	4	4.40	เหมาะสมมาก
5.7 ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง	4	5	5	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6. ด้านการวัดและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ครอบคลุมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 มีการประเมินตามสภาพจริง	5	4	4	4.40	เหมาะสมมาก
6.4 วิธีวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	4	5	5	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
6.5 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	5	4	5	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
6.6 ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม	5	4	5	4.40	เหมาะสมมาก
โดยรวม				4.65	เหมาะสมมากที่สุด

T-Test

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 A1 & A2	14	.648	.004

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 A1	12.3333	14	3.18082	.74973
A2	24.7222	14	3.15866	.74450

Paired Samples Test

	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference		t	df	Sig. (2-tailed)
				Lower	Upper			
Pair 1 A1 - A2	-12.3889	2.65992	.62695	-13.7116	-11.0661	-19.761	19	.000